

ΣΥΛΟΥΕΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ν. Δ.

Ἐμφύσιος ζωντανή τῆς Κοιμώτης καὶ τῆς Χάρως ὑπὸ ἔπιν σιλουέτας, συμμετρική, χαριτωμένη, ἐκφραστική. Τὸ ντύσιό τῆς ἀπλούστατο, ἀλλὰ πάντοτε ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀπάνθισμα τοῦ Παριζιανισμοῦ. Ὅταν τὴν ἴδῃτε, θὰ τὴν ἐλάβητε γιὰ Παριζιάνα. Ἐνα πρόσωπο μαυρισμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο, μάτια γοητευτικά, μὲντάκι ερωτησιάζ. Δὲν εἶνε ὄραία καὶ μ' ὄλα τὰτα εἶνε πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὄραία, ἐφόσον προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸν θαυμασμό. Πάντοτε γελαστή, φωτισμένη ἢ μελαγχρὺ φυσιογνωμία τῆς ἀπὸ ἀποστροφάκτου δόντια. Ὑψὸς συμμετρικό, ἢ ὀμίλια τῆς πολὺ εὐχάριστη, δίδει κέρκι. Ἡ τουαλέττες τῆς —ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μονόχρωμες ἢ ἀπλῆς— ἀντιπροσωπεύουν τὴν τελευταία Παριζιάνικη μόδα. Ὅχι μόνον δὲν λείπει ἀπὸ κανένα κοσμικὸ κέντρο, ἀλλὰ παρρησιάζεται τὴν ἴδια βραδεία σὲ ὄλα.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Οἱ γάμοι τῶν γνωστῶν Ἀθιδῶν τελευταίως ἀντικαθίσταν κοσμικὰ γεγονότα. Τόσο εἶνε συχνὰ καὶ σὲ κίβλους ἐκτεταμένους προσλήθησαν.

—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς θελκτικῆς καὶ ὄραίας Ἑλληνίδος ἐκ Κοινολέως Δος Χαϊδῆς Κέντρου μετὰ τοῦ κ. Βασ. Δημερτζῆ.

—Ἡ νύφη, Ἐνα ἔμφυχο σπάνιο λουλούδι, ἔφερε τουαλέττα ποὺ εἶχε τὸν τύπο τῆς Παριζιάνικης κοιμώτης. Τὸ βέλο τῆς διευθετημένο μὲ σπανία χάρι.

—Μία ἡμέρανως ἀξιοθαύμαστη εἰμορφιά ἢ ἀδελφὴ τῆς νύφης.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δος Μπεμέλλας Μιταράκη μετὰ τοῦ κ. Κασιάνη.

—Ἡ ὄραία Ἐπάλις τῆς Κηροσιάς ἐπορούσιαζε φαντασμαγορικὸν θέαμα, Μουσοβλίνος ἔμπριμέ, ὀγκαντίνες λευκῆς ποὺ εἶχαν φεσκάδα, χαριτωμένως κορμοστασιάζ.

—Ὁλόκληρα ἐπύριμα ἀπὸ λουλούδια ἀποτελοῦσαν τὰ προσφερθέντα ἀπὸ τοὺς κεκλημένους. Ἄλλα διευθετημένα μὲ ἰδιόρρητες ζέφυρες, ἀλλὰ μέσα σὲ ζάνιστρα, δεμένα μὲ πελώριους φρόγκους τοῦλινους.

—Ἡ νύφη γοητευτικὴ μὲ σπανία ἔκφρασι καὶ τουαλέττα ἀπεργραφέντα «σίκ». Τὸ πέπλο πύλιμον καὶ διευθετημένον μὲ πολλὴ χάρι.

—Ἡ ἀδελφὴ τῆς νύφης, δις Δανάη Μιταράκη, πικάντικη εἰμορφιά, ἐφορούσε κοιμωτάτη τουαλέττα.

—Τὸ «ερωτῆζ» τῆς νύφης ἀποτελεῖτο ἀπὸ νεαρῆς κυριῆς καὶ δεσποινίδος, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ κυρία Ἄντ. Σκένδεο καὶ Π. Σκένδεο μὲ θαυμάσιες τουαλέττες ἔμπριμέ, ἄσπρη καὶ μπλε-σιέλ ἢ μία καὶ κίτρινη ἢ ἄλλη.

—Στὸ «Σέσιλ» τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πολυλάβηθη καὶ ἐκλεκτὴ συγκέντρωσις.

—Παρουσιάθησαν Προσβεντὰ Ὀλλανδίας καὶ Ἑλβετίας, κ. καὶ κ. Ἀπέρρη, κ. καὶ κ. Ἄντ. Σκένδεο, κ. καὶ κ. Ράλλη, κ. καὶ κ. Ζαλοκώστα θαυμασία ἡμέρανως, κ. καὶ κ. Μπότση, κ. καὶ κ. Ἰωσηφόγλου, ἢ κ. Δ. Λοβέρδου κοιμωτάτη σιλουέτα, κ. καὶ κ. Παπανικολάου ὄραία ἡμέρανως, κ. καὶ κ. Μαξιμου, κ. καὶ κ. Κυριακοῦ, Γερουσιαστῆς καὶ κ. Κιτσίση ὄραιοτάτη, κ. καὶ κ. Μιχ. Μελά θαυμασθεῖσα εἰμορφιά, ἢ κ. Γουναράκη.

—«Σανασιωννέλλ» τουαλέττες αἱ κυρία Λαντιέ καὶ Αρσίλλια, κ. καὶ κ. Παπαναγιώτου αἰθερία καὶ συμμετρικὴ ἡμέρανως.

—Ἐνα ὄραιο μπουκέτο ἀπὸ τῆς δος Ἑλλη Πεσματιζόγλου, Τόρε, Λοβέρδου, Μιταράκη, Ἀπέρρη, Ἀργυροπούλου, Λαγουδάκη.

H MONTAIN

Η ΝΕΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ;

Ἄλλοι μας ποτεῦμα ὡς σήμερον ὅτι τὰ μάτια εἶνε ὁ καθορέφτης τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὅτι σ' αὐτὰ ἀντικατοπτρίζεται ἡ χαρὰ, ἡ λύπη, ἡ ὀργή, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ψυχικὸ μας συναίσθημα.

Τελεινταίω διως, ἡ θεωρία αὐτὴ ἀπεδείχθη ἐντελῶς ἐσφαλμένη. Τὰ μάτια μας μόνον τοὺς δὲν εἶνε ἰκανὰ νὰ ἐξωτερικεύσων τίποτε. Εἶνε ἄβιοτα, ἀδιάφορα, τελειῶς ἄφωνα, λέγει ὁ διάσημος Γάλλος ψυχίατρος Ντυνλάτ.

Ὁ Ντυνλάτ, κατόπιν πολυετῶν πειραμάτων του, ὡς ἐξῆς δικαιολογεῖ τὴν θεωρία του αὐτῆ:

«Γιὰ νὰ καταλάβετε ὅτι τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἀνίκανα μόνον τοὺς νὰ ἐκφράσων ὁποιοδήποτε εὐχάριστο ἢ δυσάρεστο αἰσθημα του, δὲν ἔχετε παρά νὰ κάμετε τὸ ἀκόλουθο πείραμα :

* Προσηθευθεῖτε δυὸ κούκλες, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπο τῆς μιᾶς γάναι χαρούμενο, τῆς δὲ ἄλλης θλιμμένο. Πάρτε κατόπιν ἕνα ζεύγος γυάλινων ματιῶν καὶ βάλτε τα μέσα στὶς κόγχες τῆς πρώτης κούκλας καὶ κατόπιν στῆς ἄλλης.

* Θὰ ἴδῃτε τότε ὅτι τὰ μάτια αὐτὰ θὰ πάρουν ἀμέσως τὴν ἔκφρασι ποὺ ἔχει τὸ πρόσωπο τῆς καθεμιᾶς κούκλας. Τὰ ἴδια μάτια στὴ μιὰ κούκλα θάβαι χαρούμενα καὶ στὴν ἄλλη θλιμμένα».

Ἄλλοι τὰ μάτια δὲν εἶνε παρά δυὸ ἄφωνα καὶ ἀμετάβλητες χάντρες, ἀνίκανες νὰ ἐξωτερικεύσων οὐτὲ τὸ παραμικρὸ συναίσθημα, ὁ καθηγῆτης Ντυνλάτ τὸ ἀπέδειξε διὰ σειράς πειραμάτων του. Ἐνα μάλιστα ἀπὸ αὐτὰ, πολὺ ἀπλούστατο, μπορεῖτε νὰ τὸ κάμετε καὶ μόνον σας :

Σταῖθε μπροστά στὸν καθορέφτη σας, καὶ κατόπιν σκεπάστε μὲ τὸ μαντήλι σας τὸ πρόσωπό σας, ἀπὸ τὴ μῆτι ὡς κάτω.

Προσπαθήστε βίστερα νὰ κάμετε διάφορες γκριμάτσες, εὐχάριστες ἢ δυσάρεστες. Θὰ ἴδῃτε τότε ὅτι τὰ μάτια σας θὰ μόνον ἀμετάβλητα, ἀνίκανα νὰ φανερώσων τῆς γκριμάτσες ποὺ κάνετε καὶ τῆς ὁποῖς σκεπάσει τὸ μαντήλι σας.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὴν θεωρία τοῦ δόκτορος Ντυνλάτ, ὁλόκληρος ὁ ψυχικὸς μας κόσμος ἐξωτερικεύεται χάρις στὸ μυῖκό σύστημα τοῦ προσώπου μας.

Ἔστερ ἀπὸ τὴν θεωρία αὐτῆ, οἱ ποιητὰ δὲν θὰ τοῖμοῦν περὶ νὰ ἐγνωμάζων τὰ μάτια — τῶν γυναικῶν βέβαια — καὶ νὰ γράφουν: «Ἐἶχε κάτι μάτια ποὺ μιλοῦσαν, κάτι μάτια ποὺ σοῦ ἔλεγαν πολλά!».

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ

Τὸν περασμένον αἰῶνα, ποὺ ἡ γαλλικὴ φιλολογία περιαρχοῦσε πάνω σ' ἄλλες τῆς ἄλλης, ἐπιρατοῦσε ἢ κακὴ συνήθεια στοὺς τυπογράφους καὶ τοὺς ἐκδότας τοῦ Βελγίου, νὰ παραποιῶν ἢ νὰ μιμοῦνται τὰ γαλλικὰ φιλολογικὰ βιβλία, πρὸς μεγάλην βέβαια ζημίαν τῶν Γάλλων συγγραφέων καὶ βιβλιοπωλῶν. Κάποτε λοιπὸν ποὺ ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς βρισκόταν στὸ Βέλγιο καὶ περνοῦσε ἀπὸ κάποιο δρόμο τῶν Βρυξελλῶν, τὸν σταμάτησε ἕνας βιβλιοπώλης καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ γράφῃ δυὸ λέξεις σ' ἕνα λεύκωμα. Ὁ Δουμάς ἐδέχθη κα' ἔγραψε τὰ ἐξῆς: «Τὸ παρὸν αὐτογράφον δὲν εἶνε... ἀπομίμησις τῆς γραφῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά!»...

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΤΥΧΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Ἐκ προηγουμένον εἰσοφῶν:	Γαλλ. φρ.	50
	Λίραι	1
	Σελλίνια	2
	Δραχμαὶ	2074

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ τιμὰς παλαιὰ διάφορα βιβλία, παντὸς εἶδους καὶ πάσης γλώσσης, καθὼς καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθήκες. Γράψατε: «Μπουκέτο», Λέκα 7, Ἀθήνας.

